

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 22. februar 2013

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

SSC/ J.nr. 2011-5997

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 7. februar 2013 følger hermed social- og integrationsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 2 (SOU Alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karin Nødgaard (DF).

Spørgsmål nr. 2:

"Er ministeren enig i, at der med gennemførelsen af lovforslaget i løbet af de kommende par år, vil være meget færre mindre leverandører af hjemmehjælp, da de ikke har kunnet klare konkurrencen mod de store udbydere, som vil kunne levere til en lavere pris, og i givet fald, finder ministeren ikke, at det er en uheldig udvikling?"

Svar:

Regeringen har med lovforslaget ingen planer at blande sig i, hvorvidt en kommune tilrettelægger det frie valg ved at lave store udbud, eller fortsætter med den godkendelsesmodel, som de fleste kommuner bruger i dag. Synes man som kommune, at man i dag har en god aftale og et godt samarbejde med sine leverandører, og at borgerne er tilfredse, så kan kommunen fortsætte som den har gjort hidtil. Det er lovforslaget ikke til hinder for.

Jeg vil gøre opmærksom på, at kommunerne allerede med servicelovens nugældende regler kan beslutte eksempelvis at indgå aftale med udelukkende to leverandører ved udbud. Det er ikke noget nyt. Men servicelovens regler understøtter ikke en mangfoldig leverandørdannelse i udbudssituationen. I dag forpligter serviceloven kommunerne til på forhånd at beslutte, om der ved udbud skal indgås kontrakt med 2, 3, 4 eller 5 leverandører, inden leveringen af hjemmehjælpen bringes i udbud.

Med lovforslaget fjerner vi denne begrænsning. Det betyder, at kommunerne kan få tilbud fra et ubegrænset antal leverandører ved udbud - til gavn for borgernes frie valg.

I dag er der borgere, som ikke har et frit valg på den personlige pleje, fordi der ikke er leverandører i deres kommune.

Kommunerne får eksempelvis som noget nyt mulighed for at beslutte, at leverandøren skal levere både personlig pleje efter serviceloven og hjemmesygepleje efter sundhedsloven, eksempelvis med det formål at borgerne kan få udført både personlig pleje og hjemmesygepleje af den samme leverandør. Dermed bliver det både nemmere for kommunerne at tilbyde borgerne frit valg på personlig pleje og på hjemmesygeplejeområdet, og at tilrettelægge dagligdagen for den borger, der modtager begge ydelser. Samtidig får kommunerne bedre muligheder for at opnå en mere omkostningseffektiv leverandøraftale på begge ydelser.

Fritvalgsbeviset, hvor borgerne selv indgår aftale med en privat leverandør, forventes at give mindre, private leverandører gode muligheder for at fortsætte eller komme ind på markedet.

Fritvalgsbevisordningen kan kombineres med andre ordninger. Kommunerne kan eksempelvis tilbyde borgerne et fritvalgsbevis på hjælp til indkøb, ud fra en kommunalpolitisk vurdering af, at borgerne har gode muligheder for at vælge blandt de handlende i lokalområdet - og samtidig lave et samlet udbud af madservice i hjemmeplejen og skolemad til skolerne. Når køkkenomkostningerne kan fordeles ud på flere portioner mad, nedbringes omkostningerne. Og kommunerne kan for den samme pris tilbyde de ældre og eleverne flere forskellige menuer at vælge imellem.

Viften af kommunernes muligheder for at indgå aftaler med private leverandører, som man lokalt finder det mest hensigtsmæssigt, bliver således større med lovforslaget.

Regeringen og Enhedslisten har besluttet at følge udviklingen i hjemmeplejen på baggrund af lovforslaget, og i Folketingsåret 2014-2015 vil Ankestyrelsen følge op på kommunernes implementering af regelsættet, og de organisatoriske og kvalitetsmæssige forhold på ældreområdet, som relaterer sig til det.

Karen Hækkerup

/ Eva Pedersen